

Nieuwsbrief April 2014

De stand van zaken

Met betrekking tot de Robiniaplantages in Polen is de stand van zaken thans (7 april) in hoofdlijnen als volgt.

Ruim 30 ha 22-jarige contracten zijn geconcentreerd in Strzegowo. De eindkap vindt plaats in 2019, na 22 groeijsaren. Er is een dunning uitgevoerd die wij zelf hebben betaald. Zij was tamelijk fors en daardoor toereikend tot het einde van de looptijd. Het gedubde hout is vrijwel geheel van de plantage verwijderd. In de rijen die blijven staan zijn de exemplaren verwijderd die nooit opbrengst kunnen leveren. Het gaat dan om een gering aantal dunne, dode of zieke bomen die in de rij een groeibeperking opleveren voor de bomen die maximaal moeten groeien.

Een groot aantal hectaren is afgekocht. Deze contracten zijn te einde.

Een groot aantal hectaren is betaald op basis van de kapopbrengst zoals het contract voorschrijft. Ook deze contracten zijn ten einde.

Wij hebben ongeveer 20 ha in reserve. Daarvan kappen wij binnenkort 15 ha. De rest onderdeel van de genoemde geconcentreerde hectaren blijft in reserve.

De resterende hectaren zijn in de tweede helft van 2013 betaald op basis van 750 euro per ha. In de brief die de betaling begeleidde is meegedeeld dat wij de betaling met geleend geld doen. Wij hebben hier een contract voor verkoop van het hout voor de bio-energie wat deze 750 euro zeker zou dekken. De contractpartij komt het contract echter niet na, maar wil het ook niet annuleren, zodat wij iemand anders zouden kunnen zoeken. Hij wil alleen de prijs naar beneden, waarmee wij niet instemmen. Het hout kappen wij zelf in dienstverlening. Het moet echter snel van de percelen verwijderd worden, want de contracttermijn waarbinnen zij leeg moeten zijn is voorbij en in de meeste gevallen al lange tijd voorbij.

Een grote en dure klus volgend op de kap is het vervoer naar de rand van de plantages waar de versnipperaar kan komen. Vermoedelijk zullen wij dit zelf moeten doen en betalen en wij moeten de rechtbank om toestemming vragen dit op kosten van de wederpartij te mogen doen. het is niet onze contractuele plicht en wij zullen de rechtbank om toestemming moeten vragen. Tevens zullen wij dan vragen het hout aan iemand anders te mogen verkopen. Wat dan de prijs zal zijn weet niemand, want we moeten eerst iemand zoeken.

Bij de brief die de betaling van het voorschot van 750 euro begeleidde hebben wij meegedeeld dat het allemaal lang zou gaan duren, veel zal kosten en dat de uitkomst onzeker is hoewel wij van mening zijn dat wij volkomen in ons recht staan. Wij hebben immers een goed en geldig contract. Onze voorgevoelens worden helaas bewaarheid. Wij zouden al blij zijn wanneer wij het geleende geld voor de betaalde voorschotten en de kosten die nu noodgedwongen volgen zouden terugontvangen.